

Osobnost Karla Kazdy

Personality of Mr. Karel Kazda

Tomáš Foltýn

Abstract

Karel Kazda lived at the turn of the 19th and the 20th centuries. He belonged to the most important people of the cultural life of Beroun City at that time. He worked not only as a head of the City Museum in Beroun, but he was also a head of the Beroun City Archive. He functioned as a professor at the Academy of Commerce as well. We know about his correspondence with many scientists, e.g. with geologist Jan Adamit. Karel Kazda wrote numerous studies dealing with historic events and historically important people. He focused on the area of Beroun and Podbrdsko region. Some of his studies dealt with music as well. Karel Kazda's wide range of studies is very valuable heritage.

Po konci strašlivých událostí první světové války se život v nově utvořeném státě začal znovu rozbíhat. Svou činnost zahájily či znovu započaly nejen státní orgány celorepublikového významu, ale i organizace, které se snažily pozvedat morální a společenské hodnoty obyvatelstva. K těmto organizacím samozřejmě patřila i muzea. Zpočátku nejspíše musela bojovat s úpadkem počtu kvalitních pracovníků, jenž během války ztratili svůj život. Ale nesmírným úsilím věci oddaných jedinců se podařilo tyto instituce rozproudit. Jednou z osobností, která velice přispěla k vývoji muzejnictví na Berounsku, byl profesor Karel Kazda. Karel Kazda však byl mužem mnoha povolání. Nebyl pouze správcem berounského městského muzea a archivu, ale i konzervátorem Státní památkové péče pro berounský okres a v neposlední řadě i profesorem na berounské obchodní akademii.¹ Měl tedy mnoho možností jak se podílet na veřejném životě v Berouně.

Karel Kazda se narodil ve Slaném dne 2.11.1889. Do školy začal chodit o 6 let později a to přesně 16.9.1895 na Obecnou školu ve Slaném. Během 5 let co tuto školu navštěvoval prospíval s jedničkami a dvojkami.² Ve školním roce 1900/1901 nastoupil na C. K. vyšší gymnázium ve Slaném. Během prvního ročníku byl nucen žádat o odklad školního z důvodů rodinné nemajetnosti. V žádosti o tento odklad se mimo jiné objevuje Kazdův slib pilnosti a mravnosti, který byl nejspíše běžnou frází. Tomuto odkladu bylo vyhověno a následně uznáno pro I. pololetí prvního ročníku.³ Od začátku svých studií na C. K. vyšším gymnáziu dosahoval spíše průměrných výsledků, i když je nutno podotknout, že se známkovalo mnohem přísněji než dnes a i průměrné známky z této doby mohou ukazovat vyšší inteligenci žáka. Kvůli pozdější Kazdově profesní kariéře uvedu pouze hodnocení ze zeměpisu a dějepisu, kterým Kazdu vyučoval až na výjimku dvou pololetí profesor Roubík. Kazdovy známky se pohybovaly v rozmezí chvalitebných a dobrých. Celkové hodnocení se ale v průběhu studia zhoršovalo, objevovalo se více dostatečných a v I. pololetí sedmého ročníku dokonce nedostatečná z fyziky. Přes tyto drobné peripetie se Kazda dostal k maturitě. Tuto „zkušku z dospělosti“ Kazda složil 3.7.1908.⁴ Jakého dosáhl výsledku se mi v berounském muzeu i archivu nepodařilo dopátrat, řešení tak nabízí archiv gymnázia ve Slaném.

Ve školním roce 1908/1909 Kazda vstupuje na vysokoškolskou půdu. Začíná studovat filozofickou fakultu C. K. České univerzity v Praze (dnešní Karlovy Univerzity) se zaměřením na obory zeměpis a dějepis.⁵ Zde prvně roku 1915 a ještě následně několikrát

žádal o posunutí termínu státních zkoušek a prodloužení domácí práce. Nakonec až 29.5.1925 získává od Ředitelství české vědecké zkušební komise pro učitelství na středních školách v Praze uznání způsobilosti k vyučování dějepisu a zeměpisu na vyšších gymnáziích s vyučovacím jazykem československým. Jedním z důvodů, který Kazdovi neumožňoval řádně ukončit studia na filozofické fakultě, byla jeho velká pracovní vytíženost. 20.5.1916 je uznán způsobilým vyučovat těsnopisu na středních školách s vyučovacím jazykem českým.⁶ Zároveň však je již od roku 1915 činný v zatímni učitelské praxi. Od 26.2.1915 do 15.9.1915 působí na Státní reálce v Kutné Hoře, následně pak od 14.5.1916 do 15.9.1916 pracuje na Státní reálce v Českých Budějovicích, pak působí na Reálném gymnáziu v Berouně v intervalu mezi 16.9.1916 a 31.8.1920 a nakonec jeho kariéra na Obchodní akademii Beroun, kde koná zatímni učitelskou službu mezi 1.9.1920 a 29.5.1925.⁷ S Obchodní akademií však Kazda navazuje užší kontakt a po dovršení svých studií zde nastupuje jako právoplatný profesor a působí zde až do své smrti. Vyučování ho tedy zřejmě uspokojovalo, i když mu zabíralo mnoho času. Vedl zde, jak již vyplývá z předchozích řádek, předměty dějepis, zeměpis a těsnopis.⁸ V roce 1925 se podííl na založení Pamětní knihy Obchodní akademie v Berouně, která byla dne 15.11.1922 vložena do plechové krabičky a umístěna do budovy OA v Berouně.⁹

Karel Kazda se mimo pedagogické činnosti věnoval i dalším aktivitám. Zasloužil se zejména o poválečný rozvoj muzea. Během I. světové války zemřel v Přemyslu dosavadní správce berounského muzea prof. Ferdinand Pakosta. Po válce se pak začaly množit hlasy informující o špatném ukládání sbírek a jejich rozkrádání. Roku 1919 se Kazda stává členem komise spravující muzeum¹⁰ a je jmenován zapisovatelem kulturního odboru městského zastupitelstva.¹¹ Brzy poté získává další funkci a to správce městského archivu, jenž byl v této době uložen ve stavbě Pražské čili Dolejší brány. Právě zásluhy o archiv mu slouží ke cti, poněvadž dělat pořádek v archivu byla velká a časově náročná práce. Výsledkem jeho práce byl kupříkladu lístkový seznam městských knih, které sám uspořádal. Takto nabytých vědomostí pak jistě obratně využíval i v další funkci – v roli městského kronikáře, jímž byl jmenován roku 1921.¹²

Když byla roku 1925 zakoupena městem nová budova pro účely městského muzea a knihovny, získal Kazda i funkci správce městského muzea. I když byl původně určen převážně k administrativní práci, jeho význam tkví zejména v tom, že dokázal poměrně rychle uspořádat muzejní sbírky, rozmnožovat je a připravovat první expozice.¹³ Správcem muzea pak zůstal až do své smrti. Roku 1927 je Kazda jmenován členem muzejní rady Svazu československých muzeí a roku 1933 jednatelem Státního archeologického ústavu v Praze pro politický okres hořovický a berounský.¹⁴

Karel Kazda se celý život věnoval hudbě. Už v mládí studoval hru na housle u profesorů Felda a Hoffmanna.¹⁵ K hudbě se obracel nejen jako náruživý hráč a posluchač, ale i jako historik. O jeho historické práci k dějinám hudby bude ještě řeč.¹⁶ Jak je patrné

hudbu velmi miloval. Jen těžko tak musel nést zhoubný bolák na prstě své levé ruky, který mu přinesl zkrácení prstu.¹⁷ Naučil se však hrát obráceně. Dalším důkazem je pak i zájem o praktickou složku hudební výchovy a to účast na založení městské hudební školy v Berouně s jeho následným členstvím v kuratoriu této instituce.

O těsném svazku s městem Berounem svědčí i to, že zde našel svou manželku Annu Barešovou, se kterou se oženil v roce 1922.¹⁸ Karel Kazda zemřel za všeobecného zármutku svých blízkých i spolupracovníků 19. dubna 1947 ve věku 58 let. Pochován je na berounském hřbitově.

O vysoké Kazdově erudici a kontaktech na velké autority tehdejšího dějepisectví, muzejnictví, ale i dalších věd a umění svědčí korespondence, jež se dochovala v rámci jeho pozůstalosti.¹⁹ Dopisoval si například s geologem Janem Adamitem, básníkem a spisovatelem Františkem Cajthamlem - Liberté, dějepisci, muzejníky a archiváři Václavem Vojtíškem, Františkem Roubíkem či Josefem Bartošem. Příznivé byly i názory autorit českého dějepisectví na Kazdovu tvorbu. Kladně byla hodnocena zejména Kazdova práce na časopise Podbrdský kraj, o čemž svědčí úryvek z dopisu Josefa Šusty: "... Váš časopis, udržel-li se za dnešních svízelných poměrů, může zajisté posloužit vlastivědnému zájmu..."²⁰ Další reakci, tentokrát na práci na knize Pověsti z Podbrdka, připojil Čeněk Zíbrt: "... Děkuji Vám jménem Národního muzea za věnování zajímavé a poučné knihy „Pověsti z Podbrdka“. Je to pečlivá snůška, která přináší mnoho nových zkazek a podává bohatý materiál pro lidovědu českou. Mám upřímnou radost. Podarila se Vám..."²¹ Kladně hodnotili Kazdovu práci i novinové a časopisecké recenze.

Nyní se pokusím stručně nastínit Kazdovu vlastní monografickou a časopiseckou práci, jejíž výčet je uveden na konci v příloze. Kazdova literární a vědecká činnost se naplno rozvinula až po I. světové válce. První práci ještě věnoval svému rodnému městu. V roce mu 1920 vyšla studie Slaný po stránce historické.²² Poté co započal pracovat v berounském archivu a muzeu, začal se tematikou svých prací obracet k berounskému a v širším smyslu i celému podbrdskému kraji. Mohl přitom těžit z bohatých zkušeností získaných muzejní a archivní praxí. Jeho práce vycházely v časopise Podbrdský (berounský) kraj, o jehož počátky se postaral již zmiňovaný Ferdinand Pakosta. Kazda chtěl povznést jeho úroveň na vlastivědný a kulturně-historický časopis, což se mu díky velkému obětování se věci poměrně dařilo.²³ V prvním díle vyšly příspěvky na téma Vzpomínky na rodinu Macháčkova, zpravující o rodině královského podnikatele Josefa Macháčka a jeho dcery Terezie, k níž choval vroucný citový vztah stárnoucí Jan Neruda. Druhý svazek Podbrdského kraje je věnován výročí stých narozenin dvou českých skladatelů a to Bedřicha Smetany a rodáka z nedalekého Kublova Josefa Leopolda Zvonaře. Ve třetím svazku se objevují příspěvky k prehistorii berounského kraje a dějinám Hořovicka. Zvláštní publikací Podbrdského kraje je Kazdova práce Pověsti a staré tradice z Podbrdka, která je sbírkou materiálů o dosavadním hromadění pověstí z Berounska a jejím bibliografickým uspořádáním. Během práce ve funkci městského archiváře měl Kazda dobrý přístup k archiváliím, a proto byl žádán, aby publikoval drobné i větší práce ku příležitosti jubilejních a významných příležitostných akcí. Významný je zejména památník K zahájení činnosti okresního úřadu v Berouně. U příležitosti otevření nové okresní nemocnice v Berouně byl vydán článek Beroun s okolím v minulosti. Dalšími drobnými pracemi jsou mj. První šedesátiletí berounského Sokola, Slavoš v r. 1861-1863, Sto let spolku divadelních ochotníků v Berouně 1827-1927, Čtyřicet let berounského odboru Klubu turistů, Deset let Československé obce legionářské jednoty v Berouně a v neposlední řadě i Dvacetpět let berounské obchodní akademie.²⁴

Kazdův zájem však směřoval i dále – například do sféry životopisných monografií osob, jež měly určitý vztah k berounskému regionu. Takto se objevují práce vyšlé jako posmrtné vzpomínky. Jejich příkladem jsou mj. Památce pana doktora Kotíka, Im memoriam předsedy Svazu československých muzeí prof. dr. Josefa Kazimouřa, František Cajthaml - Liberté nebo Památce profesora Antonína Nováka.²⁵ Jak už bylo uvedeno, Kazdovou velkou životní láskou byla hudba, což se také odrazilo v jeho tvorbě. Mimo prací o Zvonařovi a Smetanovi se Karel Kazda zabýval i dalšími hudebníky. Význam má zejména práce o geniálním jineckém houslistovi Josefu Slavíkovi K Slavíkovu jubileu. Zároveň Kazda vydal tiskem v Kutné Hoře jeho dosud neznámou houslovou skladbu Caprice.²⁶ Další studie, jíž není možné opomenout, je práce O znárodnělé písni Nad Berounkou pod Tetínem, kde se snaží dopátrat původu této písně.²⁷ V neposlední řadě je zde nutno uvést studii o houslistovi Jakubu Schillerovi Český Paganini.

Karel Kazda je autorem ještě dalších prací, které jsou uvedeny ve výčtu bibliografie na konci práce. V jeho pozůstalosti se dochovalo i několik rukopisů s poznámkami. Tyto rukopisy jsou dalším podkladem pro zkoumání Kazdových úmyslů. Mohou nám pomoci se dovědět, jaká další témata ho zajímala, nebo co mu bylo nápomocné při práci. Z rukopisů mohu uvést mj. K nálezům českých denárů na Plešivci u Hostomic r. 1923 či Skalnici berounští a pražští co prstonárodní paleontologové. Poznámky se objevují také například k oblasti vývoje správního rozdělení Čech. Zajímavé jsou pak poznámky a kritické připomínky k propagační brožurě o městu Berounu, které nepostrádají bystrost, ale i nadsázku a humor.²⁸

Závěr

Závěrem je možné položit si otázku - Jak Karla Kazdu viděli jeho současníci? Pokud budu citovat článek K padesátce berounského profesora Karla Kazdy, dovíme se toto: „Jako člověk je prof. Kazda znám svou milou povahou, která mu získává jen samé přátele.“²⁹ Soudě i podle obsahu dopisů, které si Kazda vyměňoval se svými spolupracovníky i dalšími osobami, je možné s touto větou souhlasit. Dopisy jsou totiž, alespoň podle mého mínění, prostoupeny jakousi pokorou a vzájemnou uctivostí, i když je těžké v dnešní době odhalit, co patřilo k dobovému bontonu a co bylo myšleno upřímně a plně vyjadřovalo pocity autorů dopisů. Další indicií, jenž by mohla toto tvrzení potvrdit, jsou zprávy o smutku a bolesti Kazdových spolupracovníků z pedagogického sboru Obchodní akademie Beroun.³⁰

Karlu Kazdovi nebyla bohužel dopřána možnost uskutečnit všechny své profesní plány. Nedokončeny tak zůstaly jeho další práce, například studie na téma Železniční doprava na českém západě či myšlenky na studii věnující se historii památných berounských domů.³¹ Smrt ukončila koloběh života významné berounské osobnosti, která svoji působností přesahovala hranice jednotlivých oborů lidské činnosti.

Jak už bylo uvedeno, Kazda se stal během necelých třech desetiletí svého působení v Berouně mužem mnoha povolání. Prakticky vždy jich zastával několik najednou. I to svědčí o jeho povaze, zejména o neutuchající touze po kvalitním naplnění života, jenž je blízká všem lidem, kteří touží po sobě zanechat hodnotný odkaz pro příští generace.

Příloha:

Bibliografie prof. Karla Kazdy³²

- 2 edice Pakostova knihovnička (1925-1929, 6 svazků), Podbrdský (berounský) kraj (1922-1928, 3 svazky).

Studie z oboru hudební historie:

- Bedřich Smetana hostem v Berouně a v Nové Huti. Sborník Podbrdský kraj. II. 1924-25.
- Třetí smetanovský koncert věnovaný klavírní a písňové tvorbě v Berouně dne 26. dubna 1924. Beroun. Stráž Podbrdská II. 1924.
- Bedřich Smetana na Berounsku. Beroun. Sborník Podbrdský kraj. II. 1924-25.
- Berounský Slavoš v letech 1861-63. Beroun 1925.
- Bibliografický přehled Zvonařovy umělecké činnosti. Sborník Podbrdský kraj. II. 1924-25.
- Český Paganini. Městské museum. Beroun 1939.
- Houslista Slavík v kruhu pražských přátel. K edici Slavíkovy první Caprice. Sborník „K Slavíkovu jubileu“. 1933.
- K berounským oslavám Bedřicha Smetany. Beroun. Hlasy od Berounky XXVI. 1924.
- K Hudební výstavě v berounském museu. Praha. Venkov XXIII. 1928.
- K Slavíkovu jubileu. Hořovice. Krajem Horymírovým IV. 1923-1924.
- O regenschorim Fr. Drechslerovi. Beroun 1928.
- O znárodnělé písni Nad Berounkou pod Tetínem. Beroun 1928.
- Oslava památky ušlechtilého křivoklátského vlastence. Beroun. Hlasy od Berounky XXXII. 1930.
- Písemnosti ze Zvonařovi pozůstalosti. Beroun. Sborník Podbrdský kraj. II. 1924-25.
- Příspěvky k posmrtnému kultu Zvonařovu v Podbrdsku. Beroun. Sborník Podbrdský kraj. II. 1924-25.
- Smetanův kult na Berounsku. Beroun. Stráž Podbrdská II. 1924.
- Světová sláva českých virtuosů – houslistů. Vlastivěda VIII. Praha Sfinx-Janda. 1935.

Studie z dalších oborů:

- Berounsko na korunovační slavnosti r. 1836. Stránka krajinského národopisu. Beroun, Hlasy od Berounky XXVIII. 1925.
- Beroun po stránce historické. Praha. Národní listy č. 216. 1925.
- Beroun s okolím v minulosti (Pamětní spis k otevření nové okresní nemocnice v Berouně. 1929. Vyšlo i separátně.).
- Beroun v minulosti a přítomnosti. Praha. Jas V. 2.10.1931. Beroun. Povšechná informativní stať. Beroun. Katalog Jubilejní krajské výstavy v Berouně. 1925.
- Beroun. Z krásných míst naší vlasti. Praha. Ročenka českého živnostnictva a obchodnictva, čtenářů „Národního středu“ a „Nového večerníku“. 1940.
- Berounské hradby a brány před sto lety. Beroun 1934.
- Berounští krajští hejtmani v letech 1474-1850. Beroun. Památník k zahájení činnosti okresního úřadu v Berouně. 1936.
- Cesta Emanuela Hrubého Beroun – Křivoklát (otevření turistické cesty). Praha Letem světem IV. 1930.
- Čtyřicet let berounského klubu českých turistů. Beroun 1929. Do základního kamene berounské okresní nemocnice. Beroun 1929.
- Dr. Alois Pravoslav Trojan. I. Doba předbřeznová. II. Sklonek doby předbřeznové a petiční akce z r. 1848. Slaný. Slánský obzor XXXVI a XXXVIII z let 1928 a 1930. Vyšlo i separátně.
- Drobnosti k životopisu spisovatelky Karly Máchové. Beroun. Stráž Podbrdská II. 1924.
- Drobnosti z dějin berounské komunikace. Beroun. Hlasy od Berounky XXVII. 1925.
- Duslova vila – vlastní budova městské knihovny. Beroun. Podbrdské rozhledy VI. 1926.
- Dva literární dokumenty. Jungmannův dopis J.A. Seidlovi a A. Hey-

- dukovi na Berounsku. Beroun. Hlasy od Berounky XXVII. 1925
- Dvacet pět let berounského obchodního školství. Beroun. Památník k 25. výročí založení obchodní akademie v Berouně. Obchodní akademie 1945.
- František Cajthaml – Liberté. In memoriam. Beroun 1936.
- František Palacký – jeho vztahy ke Slánsku. Slaný. Slánský obzor XXXIV. 1926. Vyšlo i separátně.
- František Šváb. In memoriam. 1938.
- Hrozná povodeň r. 1872 na Podbrsku. Beroun. Hlasy od Berounky XXIV. 1932.
- In memoriam předsedy svazu Svazu museí prof. Dr. Josefa Kazimoura. Beroun 1933.
- Jirsíkův a Riegrův dopis ze slánské části smečenského archivu. Slaný. Slánský obzor XXXIV. 1926.
- Joachim Barrande. Beroun. Stráž Podbrdská III. 1925.
- K 75. výročí narození prvního presidenta Československé republiky. Beroun. Hlasy od Berounky. 1925.
- K brdskému problému (k projektu vojenské střelnice v Brdech). Beroun. Stráž Podbrdská II. 1924.
- K dějinám hrnčířství v Podbrdsku v 17. století. Berounské hrnčířství, jeho skupina červená a bílá. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1922.
- K Nerudovu jubileu. Ze vzpomínek a písemností mého strýce Františka Durasa. Beroun. Hlasy od Berounky XXXVI. 1934. Vyšlo též separátně.
- K organizaci zdravotnictví v Berounském kraji v první polovici XIX. století. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1922.
- K poddanským reformám císaře Josefa II. Smlouvy o zrušení roboty a o rozdělení gruntů na cí. kr. komorním panství královském a na statcích krajského města Berouna z r. 1783. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1922.
- K prodeji smečenské zámecké bible. Slaný. Slánský obzor XXXI. 1923.
- K výročí třicetileté činnosti berounské městské spořitelny. Beroun Hlasy od Berounky XXXV. 1933.
- K vyvázání gruntů pro roce 1848. Adresa občanů z karlštejnského panství ministru Bachovi. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1922.
- K zahájení činnosti okresního úřadu v Berouně. Beroun. Okresní úřad. 1936.
- K zásobovací krizi a hladu v Čechách staršího data, z r. 1804-1805. Praha Časopis pro dějiny venkova. Roč. 1920-1921.
- Kraj Podbrdský (Berounský). Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1922.
- Ku století Spolku divadelních ochotníků v Berouně. Beroun. Hlasy od Berounky XXIX. 1927. Vyšlo též separátně.
- Městské muzeum v Berouně. Beroun. Osvětový věstník Podbrdská XI. 1933.
- Nabídka malíře Hellicha výboru berounské Slovanské lípy. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1922.
- Nejstarší pergamen berounského městského archivu. Beroun. Stráž Podbrdská VII. 1.12.1939.
- Několik dat z let Jungmannova mládí. Praha. Slavie. 25.4.1920.
- Několik drobností z let Jungmannova žití. Podbrdský (berounský) kraj I. 1923.
- Několik drobností ze života Josefa Jungmanna. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1923.
- Několik poznámek k berounským vojenským slavnostem (výklad městského znaku a městské korouhve) Beroun. Stráž Podbrdská IV. 1926.
- Nerudovy vztahy k podbrdskému kraji. Příbram. Druza II.

– příloha novin „Naše obrana“. 1932.

• O desercích v napoleonské době. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1923.

• O neznámém Husově listu Slánským. Slaný. Slánský obzor XXXI. 1923.

• O strašidlech Na klášteře. Hořovice. Krajem Horymírovým V. 1924-1925.

• O svatém Ivanu. Hořovice. Krajem Horymírovým VII. 1926-1927.

• O životě, práci a významu Tomáše Garriquea Masaryka.

• Obrázky ze starého Berouna. Beroun. Stráž Podbrdská III. 1925.

• Obrozenecská doba a práce Jugmannova. Podbrdský (berounský) kraj I. 1923.

• Osudy městského muzea berounského v letech 1914-1919. Beroun. Hlasy od Berounky XXII. 30.8.1919.

• Památce pana doktora Kotíka. K 7. květnu 1931. Beroun 1931.

• Památce prof. Antonína Nováka. Beroun. Kuratorium obchodní akademie. 1937.

• Podbrdsko v mých představách. Beroun. Hlasy od Berounky XX-VII. 1925. Vyšlo též separátně.

• Podbrdsko v životě Františka Palackého. Beroun 1926.

• Pomněnky z Litně a ze Slaného. Praha. Památník Svatopluku Čechovi k 100. narození. 1946.

• Pověsti a staré tradice z Podbrdská. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1923.

• Pražské noviny z r. 1850 o berounských předlácích. Příbram. Druza I. – příloha novin „Naše obrana“. 1932.

• První šedesátiletí berounského Sokola (1865-1925). Beroun. Pamětní spis Sokola berounského. 1925.

• Příspěvky k dějinám let 1848-49. Záhadné úmrtí hraběte Eugena z Vrbna. Vyprávění o „českém králi“ Petru Masterovi. Berounský odbor „Slovanské Lípy“. Adresa berounského kraje maršálu Radeckému z konce května 1849 a odpověď Radeckého. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1923.

• Příspěvky k organizaci muzejnictví a archivnictví v Podbrdsku. Beroun. Osvětový věstník Podbrdská I. 1923.

• Skalníci berounští a pražští co prstonárodní paleontologové. Beroun. Stráž Podbrdská III. 1925.

• Slánské pověsti. Slaný. Slánský obzor XXXI. 1923.

• Slaný a Slánsko v minulosti. Slaný.

• Slaný po stránce historické. Slaný 1920.

• Správní poměry Podbrdského a Berounského kraje do r. 1850. Beroun. Památník k zahájení činnosti okresního úřadu v Berouně. 1936.

• Sto let spolku divadelních ochotníků v Berouně 1827-1927. Beroun 1927.

• Tetín (dějiny obce a tetínských kostelů). Praha. Lidové listy – příloha. 31.3.1929. č. 77.

• Točnické kachny. Hořovice. Krajem Horymírovým V. 1924-1925.

• Tomáš Garrigue Masaryk. K 70. výročí narození. Beroun. Kulturní odbor města Berouna. 1920.

• Ukázky referátů o starém divadle berounském. Beroun. Sto let spolku divadelních ochotníků v Berouně. Památník vydaný k jubilejním oslavám. 1927.

• Úsilí Berounska o vlastní okresní politický úřad. Beroun. Památník k zahájení činnosti okresního úřadu v Berouně. 1936.

• Územní vývoj Podbrdského a Berounského kraje. Beroun. Památník k zahájení činnosti okresního úřadu v Berouně. 1936.

• V. V. Tomek a Berounsko. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1922.

• Vzpomínky na rodinu Macháčkovu. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1922.

• Wachova kresba. Beroun před sto lety. Beroun 1941.

• Z berounské městské a krajské minulosti. Beroun. Památník Deset let čs. Obce legionářské jednoty v Berouně. 1931.

• Z berounského městského muzea a archivu. Beroun. Hlasy od Berounky XXV. 1923.

• Z dějin rodné Jungmannovy vísky. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1923.

• Z historie berounského měšťanského domu U zeleného vola. Beroun 1930.

• Z minulosti a přítomnosti zemědělského Berounska. Praha. Venkov XXVII. 30.10.1932. č. 256.

• Z upomínek zdických rodin spřátelených s Merhautem. Beroun Podbrdský kraj II. 1924-1925.

• Za Františkem Švábem. Slaný. Slánský obzor XXXXVI. 1938.

• Za Janem Fryškem. Beroun. Hlasy od Berounky XXXVII. 1935.

• Zájezdy K. J. Erbeny do Žebráku. Beroun. Podbrdský (berounský) kraj I. 1922.

• Ze stoleté historie. Beroun. Sto let spolku divadelních ochotníků v Berouně. Památník vydaný k jubilejním oslavám 1927.

• Život a význam mistra Jana Husa.

• Životní cesty Karly Máchové. Beroun. Stráž Podbrdská II. 1924. V berounském archivu a muzeu jsou uloženy další rukopisy a poznámky k jednotlivým dílům a některé jeho tištěné práce.

Poznámky

¹ Srov. Jan König, *Životopis Karla Kazdy*. Strojopis uložen v Muzeu českého krasu v Berouně ve skupině osobnosti.

² Podle vysvědčení dochovaných v Muzeu českého krasu Beroun. Historická sbírka. Pozůstalost profesora Karla Kazdy. Zatím neuspořádaný fond.

³ Tamtéž.

⁴ Podle vysvědčení dochovaných v Muzeu českého krasu Beroun. Historická sbírka. Pozůstalost profesora Karla Kazdy. Zatím neuspořádaný fond.

⁵ Tamtéž.

⁶ Tamtéž.

⁷ Tamtéž.

⁸ Základní informace o Karlu Kazdovi a jeho vztahu k Obchodní akademii je možno získat na webových stránkách této školy. Zde i informace o dalších významných profesorech zde vyučujících.

⁹ Informace o této pamětní knize jsou možné nalézt v SOKA Beroun, Obchodní akademie Beroun, nebo na již zmíněných webových stránkách školy, kde je v rámci odkazu možno otevřít naskenovanou verzi této knihy.

¹⁰ Hlasy od Berounky, 23.8. a 30.8.1919, roč. XXII.

¹¹ Inventář k archiv. fondu SOKA Beroun, Pozůstalost prof. Karla Kazdy. Miloš GARKISH, Pozůstalost prof. Karla Kazdy (1912) 1915-1946 (1958). Inventář, 1989. 51 s., ev. č. 76.

¹² Tamtéž.

¹³ Srov. Jan König, *Životopis Karla Kazdy*. Strojopis uložen v Muzeu Českého krasu v Berouně ve skupině osobnosti a Miloš GARKISH, Pozůstalost prof. Karla Kazdy (1912) 1915-1946 (1958). Inventář, 1989. 51 s., ev. č. 76.

¹⁴ Tamtéž.

¹⁵ K padesátce berounského profesora Karla Kazdy. Hlas Podbrdská. 10.11.1939, čís. 41.

¹⁶ K padesátce berounského profesora Karla Kazdy. Hlas Podbrdská. 10.11.1939, čís. 41.

¹⁷ SOKA Beroun, Pozůstalost prof. Karla Kazdy. Inv. č. 1., karton.

- ¹⁸ Miloš Garkish, Pozůstalost prof. Karla Kazdy (1912) 1915-1946 (1958). Inventář, 1989. 51 s., ev. č. 76.
- ¹⁹ Pozůstalost v muzeu a ve státním okresním archivu v Berouně.
- ²⁰ Úryvek z dopisu Josefa Šusty ze dne 1.2.1923 uložen v Kazdově pozůstalosti v berounském muzeu.
- ²¹ Úryvek z dopisu Čenka Zíbrta ze dne 25.10.1923 uložen v Kazdově pozůstalosti v berounském muzeu.
- ²² Srov. Jan König, *Životopis Karla Kazdy*. Strojopis uložen v Muzeu českého krasu v Berouně ve skupině osobnosti.
- ²³ Tamtéž.
- ²⁴ Tamtéž.
- ²⁵ Srov. Jan König, *Životopis Karla Kazdy*. Strojopis uložen v Muzeu Českého krasu v Berouně ve skupině osobnosti.
- ²⁶ K padesátce berounského profesora Karla Kazdy. Hlasy podbrdská, č. 41, 10.11.1939.
- ²⁷ K padesátce berounského profesora Karla Kazdy. Hlasy podbrdská, č. 41, 10.11.1939.
- ²⁸ Muzeum Českého krasu Beroun. Historická sbírka. Pozůstalost profesora Karla Kazdy.
- ²⁹ K padesátce berounského profesora Karla Kazdy. Hlasy podbrdská, č. 41, 10.11.1939.
- ³⁰ SOKA Beroun. OA Beroun. Kronika hospodářské školy (Sv. Obchodní akademie v Berouně). Kopie jedné potřebné stránky přiložena v inventáři SOKA Beroun. Pozůstalost prof. Karla Kazdy.
- ³¹ Srov. Jan König, *Životopis Karla Kazdy*. Strojopis uložen v Muzeu Českého krasu v Berouně ve skupině osobnosti.
- ³² Soupis byl vytvořen na základě následujících materiálů. Základem byl průzkum lístkového katalogu městské knihovny v Berouně a regionální knihovny Muzea Českého krasu Beroun. Dále bylo použito sborníků Podbrdský (berounský) kraj I. a II., kde Kazdovy práce vycházely. Také byla využita práce F. S. Frabšy. *Berounští spisovatelé. Slovem i obrazem*, Beroun, Knihovna Berounského světa, 1941. V neposlední řadě je pak nutno uvést podíl skvělého soupisu Kazdovy bibliografie v již citovaném inventáři k jeho fondu v SOKA Beroun, jehož autorem je Miloš Garkisch.

Prameny

- Muzeum Českého krasu v Berouně. Historická sbírka. Pozůstalost Karla Kazdy. Neuspořádaný muzejní fond.
- SOKA Beroun. Pozůstalost profesora Karla Kazdy (1912) 1915-1946 (1958).

Literatura

- Frabša F. S. (1941): *Berounští spisovatelé. Slovem i obrazem*. – Knihovna berounského světa. Beroun.
- Garkish M. (1989): *Pozůstalost prof. Karla Kazdy (1912) 1915-1946 (1958)*. – Inventář, 1989. 51 s., ev. č. 76.
- Sch. J. (Schneeweis J.) (1939): K padesátce berounského profesora Karla Kazdy. – *Hlasy podbrdská*, 41, 10.11.1939.
- König J. (nedat): *Životopis Karla Kazdy*. MS, Arch. Muzeum Českého krasu v Berouně ve skupině osobnosti.
- Časopis společnosti přátel starožitností. Ročník LXV. 1957.
- Hlasy od Berounky. Beroun. 23.8. a 30.8.1919, roč. XXII.
- Podbrdský (berounský) kraj. Beroun, 1922-1927. Sborník statí, památek a vyobrazení.